

Η παγκόσμια οικονομική ύφεση υψώνει ακόμη περισσότερο το τείχος που κρατά μακριά τις γυναίκες από την ισότητα την οποία έμοιαζε να υπόσχεται η εκβιομηχάνιση της οικονομίας και περισσότερο η πάροδος του χρόνου και μόνο.

Το παραπάνω συμπέρασμα προκύπτει από μία λεπτομερή μελέτη του Οργανισμού Οικονομικής Ανάπτυξης και Συνεργασίας (ΟΟΣΑ) σχετικά με την ενσωμάτωση της γυναίκας στη σημερινή οικονομία που δημοσιεύθηκε πρόσφατα.

Παρά τις βελτιώσεις που σημειώθηκαν κατά τα τελευταία δέκα χρόνια, όσον αφορά τις ευκαιρίες απασχόλησης των γυναικών και την καλύτερευση των συνθηκών κάτω από τις οποίες ζουν οι γυναίκες στις βιομηχανικές χώρες, ο ΟΟΣΑ επισημαίνει ότι η οικονομική κρίση υποβαθμίζει τις επιτεύξεις αυτές και πολλοί συνεχίζουν να δίνουν τη λύση στο πρόβλημα της ανεργίας μειώνοντας, όμως, τις ευκαιρίες απασχόλησης του γυναικείου πληθυσμού.

Η ανισότητα των αμοιβών των εργαζομένων γυναικών σε σχέση με αυτές των ανδρών συνεχίζεται και στις χώρες του ΟΟΣΑ υφίστανται διαφορές της τάξης του 20-40%, θα πρέπει να σημειωθεί ότι κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας οι διαφορές αυτές εμφανίστηκαν μειωμένες σε σύγκριση με παλαιότερα χρόνια. Αυτές

Η ύφεση χτυπάει πρώτα τις γυναίκες

δε ποικίλλουν ανάλογα με τον τύπο της απασχόλησης (χειρωνακτική εργασία ή μη, μερική ή ολική απασχόληση κ.λπ.).

Σύμφωνα με τη μελέτη του ΟΟΣΑ, στις Σκανδιναβικές χώρες οι διαφορές των μισθών μεταξύ ανδρών και γυναικών είναι πολύ μικρότερες άλλων χωρών, στην Ιρλανδία, την Αυστραλία και την Αγγλία οι αμοιβές των γυναικών αυξήθηκαν κατά την τελευταία δεκαετία περισσότερο απ' ότι των ανδρών, ενώ στη Δυτική Γερμανία και τη Γαλλία για το ίδιο διάστημα σημειώθηκε ελαφρά αύξηση των μισθών των γυναικών.

Εξάλλου, τη δημιουργία συνθηκών φτώχειας και εξάρτησης των γυναικών υποβοήθησε η ανισότητα στο εκπαιδευτικό σύστημα, στην εξειδίκευση, στην απασχόληση, καθώς και στους τομείς κοινωνικής ασφάλισης και φορολογίας. Ακόμη, αρκετές από τις περικοπές και τους περιορισμούς που προέβλεπαν οι προϋπολογισμοί χωρών του ΟΟΣΑ, συντέλεσαν αρνητικά στην εξελικτική πορεία των γυναικών.

Στο μεταξύ, ενώ η ανεργία στις γυναίκες αυξήθηκε με χαμηλότερο ρυθμό σε σύγκριση με τους άνδρες, η συγκέντρωση των γυναικών σε μικρό φάσμα θέσεων εργασίας που συνήθως απαιτούν μικρή εξειδίκευση, τις τοποθέτησε σε μειονεκτική θέση μέσα στην παγκόσμια οικονομία της οποίας η δομή συνεχώς μεταβάλλεται.

Στη μελέτη αυτή επισημαίνεται η αναγκαιότητα θέσπισης μέτρων, τα οποία να αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των παρακάτω σημείων: Να απαγορευτεί η διάκριση στις ευκαιρίες απασχόλησης και αμοιβής, να προβλέπονται προγράμματα επιμόρφωσης και εξειδίκευσης για γυναίκες, καθώς και διευκολύνσεις για φροντίδα των παιδιών κατά τις εργάσιμες ώρες, να καθιερωθεί ισότητα στο δημόσιο τομέα, να αναπροσαρμοστούν το ωράριο και οι συνθήκες εργασίας προκειμένου να παρέχονται ευκολίες στις εργαζόμενες μητέρες και να εξισωθούν στους τομείς κοινωνικής ασφάλισης και φορολογίας.

Πράγματι, όπως αναφέρεται παραπάνω, ο δημόσιος τομέας στερεί από τις γυναίκες σημαντικές ευκαιρίες απασχόλησης και έτσι, ενώ συνολικά το ποσοστό των γυναικών στο εργατικό δυναμικό του ΟΟΣΑ έχει αυξηθεί στο 54,7% το 1983 από 49,2% το 1975 — και των ανδρών μειώθηκε στο 84,3% από 87% — η αύξηση έγκειται στην προσφορά του ιδιωτικού τομέα και μόνο.